

[Dagmar Andreasen.]

landsbyen og det nære samfund. Jeg nærer også stor sympati for landsbyen — uden at turde svinge mig op til helt de samme højder — men en forudsætning for, at vi kan bevare landsbyerne og en rimelig udvikling, det er, at vi også har erhvervsmuligheder derude. Jeg har i hvert fald personlig kendt lidt til de problemer, man kan møde, når man begynder en mindre erhvervsvirksomhed og på et vist tidspunkt får den besked af sparekassen, hvor man har haft sin forbindelse, at nu tillader sparekasseloven ikke, at man fortsætter dér, men må gå til banken, fordi de ikke må have lov at løbe risiko. Der er sikkert andre end mig fra en landsby, der har oplevet, at når man så kom ind i banken, så rystede de på hovedet, idet de mente, at de stude fra landsbyen kunne sikkert ikke få foretagendet til at køre.

Det er efter min mening en fuldstændig misforståelse, når man for at bevare landsbyen vil gå imod et lovforslag, der giver sparekasserne lov til at låne ud risikobetonet. Desuden vil man hæmme en bred erhvervsudvikling i Danmark, så det ikke længere bliver trukket skævt, hvis man i princippet er imod, at mindre sparekasser fusionerer med større sparekasser. Det viser sig gang på gang at være et problem for et område med en ringe erhvervsudvikling og med mindre sparekasser at finansiere de stedlige erhvervsvirksomheder, og megen misforståelse om hele den problematik har ført til, at vi har måttet lovgive herinde om en egnsudvikling, som sandsynligvis slet ikke havde været nødvendig, hvis vi havde haft bedre finansieringsmuligheder lokalt, i hvert fald ikke i samme udstrækning.

Når jeg siger dette her, er det kun, fordi jeg meget, meget gerne vil være med til at gøre alt, hvad der kan gøres, for at vi ikke gør vilkårene i landsbyen vanskeligere for de erhvervsdrivende, end vi allerede har gjort. I dette tilfælde tror jeg, at hr. Arne Bjerregaard må tage sine synspunkter op til fornyet overvejelse.

Nu jeg er heroppe, vil jeg gerne sige til hr. Erling Jensen, at der lå ikke i mit indlæg nogen afstandtagen fra en samfundsrepræsentant i bankernes ledelse. Lovforslaget indeholder ikke en bestemmelse om det, og jeg har ikke set nogen anledning til at stille

forslag om det, men bliver der stillet forslag om det, så vil vi tage det op til overvejelse og høre, hvilke argumenter der måtte være for det.

Arne Bjerregaard (Kr.F):

Man kan føle, at man efterhånden står som en ensom repræsentant for landsbysamfundet under de, havde jeg nær sagt, indsnævrede vilkår, som man efterhånden giver dette samfund. Man taler om, at der skal være en erhvervsmæssig betjening. Jeg er enig i, at visse sparekasser skal have lov til at give en erhvervsmæssig betjening, men der er så sandelig da også mennesker derude, mennesker, som har levet menneskeligt, og for hvem de små sparekasser har været noget fundamentalt; herfra har folk netop kunnet hente de små beløb, som satte dem i stand til i en given situation at klare dagen og vejen uden at skulle over socialkontorerne osv.

Når man nu snakker om en sammenligning mellem banker og sparekasser, så kan jeg ikke forstå, hvorfor der ikke stadig væk skal være mulighed for små sparekasser. Hvorfor skal garantibeløbet være så højt? Hvorfor skal vi ikke have lov til at oprette en sparekasse med mindre beløb? Jeg kan da ikke se, at det tjener noget som helst formål undtagen de store sparekassers og sammenlægningen af disse.

Jeg ønskede kun at påpege sammenhængen mellem dette lovforslag og mange andre. Det forekommer mig, at man i dette ting fremsætter lovforslag i den tro, at de er ganske uafhængige af andre love. Det var på tide, at man tog hensyn til, at det ene lovforslag hænger sammen med det andet lovforslag.

Når man siger, at det kun er af hensyn til forbrugerne, så siger jeg, at sparekasserne så sandelig også skal virke af hensyn til mennesket. Det er dog en bedre måde at sige det på end dette kolde „forbrugere“; hvad er det for nogle kolde fyre? Sparekassen var for mennesket, og for mig skal den vedblive at være for mennesket.

Jeg ønskede kun igennem det, jeg sagde, at fastslå, som jeg vel allerede nu igen har sagt, sammenhængen imellem de forskellige ting, som er gennemført ude i vores landsby. Det er, som om man ikke forstår, at også